

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3532/2020
27.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Бурић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање РС – Филијала у Прокупљу, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Прокупљу Гж 1925/19 од 24.10.2019. године, у седници одржаној 27.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Прокупљу Гж 1925/19 од 24.10.2019. године.

УКИДА СЕ решење о трошковима поступка садржано у пресуди Вишег суда у Прокупљу Гж 1925/19 од 24.10.2019. године и ставу другом изреке пресуде Основног суда у Прокупљу П 2105/17 од 27.04.2018. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 2105/17 од 27.04.2018. године, ставом првим изреке, обавезана тужена да у корист тужиле уплати допринос за пензијско и инвалидско осигурање надлежном фонду за ПИО на износ основице утврђен пресудом Основног суда у Прокупљу П 2024/15 од 28.09.2015. године, а за период од маја 2012. године закључно са новембром 2012. године. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 1925/19 од 24.10.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе тужене и тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију побијајући решење о трошковима спора због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучује применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права

Врховни касациони суд је нашао да су испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиле, из разлога што постоји неуједначена судска пракса приликом досуђивања трошкова парничног поступка у истој чињеничној и правној ситуацији као што је конкретна, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући побијано решење у смислу члана 408. у вези члана 420. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

Тужилца је успела у парници у односу на главни захтев који се односи на уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање на мање исплаћене новчане износе накнаде због незапослености. О захтеву за накнаду трошкова парничног поступка, нижестепени судови су одлучили да свака странка сноси своје трошкове, а као разлог наводе да је тужилца имала могућност да тражи трошкове поступка у парници по тужби којом је тражила новчану накнаду због незапослености, чиме трошкови не би били увећани, односно да је вођење ове парнице било нецелисходно.

По оцени ревизијског суда, основано се ревизијом указује на погрешну примену материјалног права у делу нижестепених пресуда којима је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Према члану 153. став 1. ЗПП, странка која у целини изгуби парницу, дужна је да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. став 1. тог закона је прописано да ће суд приликом одлучивања које ће трошкове накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду цитиране одредбе Закона, приликом одлучивања о трошковима парничног поступка суд не води рачуна о разлозима правичности (осим у споровима из породичних односа), већ се трошкови досуђују сразмерно успеху у спору. Како је тужилца успела у спору, то има право на накнаду нужних трошкова које је имала поводом вођења овог поступка, без обзира да ли је своје право могла остварити на други, економичнији начин. Из наведених разлога, нижестепене пресуде су укинуте.

У поновном поступку, првостепени суд ће узети у обзир примедбе у вези права странака на накнаду трошкова парничног поступка, у складу са критеријумима успеха у спору, кривице у проузроковању трошкова и опредељеног захтева странке, у смислу члана 163. у вези чл.153. и 155. ЗПП.

На основу члана 416. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић